

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎN C H E I E R E

privind inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Banca Comercială „Victoriabank” Societate pe Acțiuni împotriva Societății
cu Răspundere Limitată „Mega Hotel”

(privind încasarea datoriei și a dobânzii de întârziere)

Împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 4 iunie 2024,

Dosarul nr. 2rac-169/24

PIGD Nr. 2-23009302-01-2rac-23092024

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul Central – jud. E. Balan
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți – jud. E. Grumeza, N. Chircu, D. Corolevschi

21 octombrie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Mega Hotel”, reprezentat de avocatul Adrian Crețu,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Diana Stănilă, *Președinte*,

Ana Cucerescu,

Gheorghe Stratulat, *judecători*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 18 ianuarie 2023, BC „Victoriabank” SA” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Mega Hotel” prin care a solicitat încasarea sumei de 355 917,12 lei înregistrată ca neajuns survenit drept urmare a operațiunilor de chargeback rezultate din încălcarea condițiilor de efectuare a tranzacțiilor MO/TO, a sumei de 7 220,3 lei cu titlu de dobândă de întârziere, precum și a cheltuielilor de judecată sub forma taxei de stat în mărime de 10 894,13 lei.

2. În motivarea acțiunii s-a invocat că, la 10 martie 2020, între BC „Victoriabank” SA” și SRL „Mega Hotel” a fost încheiat contractul nr. R3584/100320 cu privire la reglementarea relațiilor apărute la achitarea prin virament a mărfurilor și serviciilor prin intermediul cardurilor bancare internaționale VISA și MasterCard. La 11 martie 2020, SRL „Mega Hotel” a solicitat acordarea dreptului de a efectua tranzacții MO/TO, în cazul în care deținătorul cardului și cardul nu sunt prezenți fizic la momentul efectuării operațiunii de achitare.

3. Prin scrisoare-răspuns, BC „Victoriabank” SA a comunicat SRL „Mega Hotel” permisiunea efectuării tranzacțiilor MO/TO, cu indicarea condițiilor obligatorii ce urmau a fi respectate, și anume: obținerea copiei ambelor părți ale cardului, a copiei buletinului de identitate sau pașaportului deținătorului de card, documente care, după realizarea operațiunii, urmau a fi prezentate băncii. Banca a atenționat comerciantul asupra necesității respectării stricte a procedurii de efectuare a operațiunilor MO/TO.

4. Reclamantul a arătat că, în luna februarie 2022, BC „Victoriabank” SA a recepționat mai multe operațiuni de chargeback/refuz la plată, din motiv că tranzacțiile MO/TO efectuate la comerciantul SRL „Mega Hotel” ar fi frauduloase, respectiv efectuate fără acordul deținătorului de card. Tranzacțiile vizate sunt: cea din 28 octombrie 2021, în sumă de 101 687,5 lei (chargeback 5 638,34 USD); cea din 1 noiembrie 2021, în sumă de 99 479,71 lei (chargeback 5 573,09 USD); cea din 10 noiembrie 2021, în sumă de 91 484,55 lei (chargeback 5 129,50 USD); și cea din 15 noiembrie 2021, în sumă de 96 588,48 lei (chargeback 5 415,67 USD).

5. Reclamantul a susținut că SRL „Mega Hotel” a fost înștiințat prin scrisorile electronice din 4 februarie 2022 și 7 februarie 2022 despre declararea tranzacțiilor ca frauduloase și despre necesitatea anulării sau restituirii acestora, însă nicio acțiune nu a fost întreprinsă de pârât. Prin notificarea nr. 5334-B-22 din 8 noiembrie 2022, BC „Victoriabank” SA a solicitat prezentarea setului de acte aferent celor patru tranzacții MO/TO, notificare recepționată de SRL „Mega Hotel” la 14 noiembrie 2022, dar lăsată fără răspuns.

6. Reclamantul a considerat că SRL „Mega Hotel” a încălcat prevederile pct. 3.1.5 din contract, care obligă firma să păstreze și să prezinte băncii, la prima cerere, chitanțele POS și alte documente ce conțin informații despre operațiunile efectuate, sub sancțiunea dreptului băncii de a nu achita ori de a reține suma deja plătită. Neprezentarea actelor solicitate a făcut imposibilă confirmarea identității titularilor de card și a tranzacțiilor, ceea ce a dus la declararea acestora drept frauduloase și la obligarea băncii de a restitui sumele aferente chargeback-urilor.

7. La 28 martie 2023, reclamantul a depus cerere de concretizare a pretențiilor în sensul majorării dobânzii de întârziere, solicitând încasarea sumei de 355 917 lei cu titlu de datorie, a sumei de 27 015,57 lei cu titlu de dobândă de întârziere și a cheltuielilor de judecată în sumă totală de 11 487,97 lei.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

8. Prin hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 13 aprilie 2023, acțiunea civilă a fost respinsă.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

9. La 28 aprilie 2023, BC „Victoriabank” SA a declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți, sediul Central din 13 aprilie 2023, solicitând casarea hotărârii cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a pretențiilor formulate.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

10. Prin decizia Curții de Apel Bălți din 4 iunie 2024, a fost admis apelul declarat de BC „Victoriabank” SA, a fost casată integral hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 13 aprilie 2023, cu emiterea unei noi hotărâri prin care a fost admisă integral cererea de chemare în judecată. S-a dispus încasarea în beneficiul BC „Victoriabank” SA de la SRL „Mega Hotel” a sumei de 355 917,12 lei cu titlu de datorie, a sumei de 27 015,57 lei cu titlu de dobândă de întârziere și a cheltuielilor de judecată în sumă totală de 20 103,94 lei.

11. Instanța de apel a reținut că hotărârea primei instanțe este pasibilă casării ca urmare a aplicării eronate a normelor de drept material. Analizând raportul juridic

dintre părți, Colegiul civil a constatat că între BC „Victoriabank” SA” și SRL „Mega Hotel” a fost stabilit un raport juridic în baza unui contract sinalagmatic, în care fiecare parte și-a asumat obligații corelative.

12. Instanța de apel a constatat că, prin contractul nr. R3584/100320 din 10 martie 2020 și prin scrisoarea de accept privind efectuarea operațiunilor MO/TO, SRL „Mega Hotel” și-a asumat obligația de a solicita și păstra documentele însoțitoare ale tranzacțiilor, respectiv copiile cardurilor și ale actelor de identitate ale deținătorilor, și de a le prezenta băncii la cerere. Această obligație rezultă expres din pct. 3.1.5 al contractului.

13. Instanța de apel a reținut că SRL „Mega Hotel” nu a prezentat băncii setul de acte solicitat prin notificarea din 8 noiembrie 2022, deși aceasta fusese recepționată la 14 noiembrie 2022. Neprezentarea actelor a făcut imposibilă confirmarea identității titularilor de card și a tranzacțiilor din 28 octombrie 2021, 1 noiembrie 2021, 10 noiembrie 2021 și 15 noiembrie 2021, fapt ce a condus la declararea acestora drept frauduloase și la anularea lor de către băncile emitente.

14. Instanța de apel a concluzionat că, urmare a obligării de a restitui sumele aferente chargeback-urilor, BC „Victoriabank” SA a suportat un prejudiciu în mărimea acestora, ceea ce îndreptățește reclamantul să solicite încasarea sumei de 355 917,12 lei. Colegiul civil a apreciat că reclamantul a prezentat suficiente probe care confirmă temeinicia pretențiilor formulate cu privire la existența obligației pârâtului de a achita suma respectivă. Cu privire la dobânda de întârziere, instanța de apel a reținut că SRL „Mega Hotel” a fost pus în întârziere prin notificarea nr. 5580-B-22 din 25 noiembrie 2022, cu termen limită de restituire la 23 decembrie 2022. Dobânda de întârziere calculată pentru perioada 23 decembrie 2022 - 17 ianuarie 2023 este de 7 220,73 lei, iar pentru perioada 18 ianuarie 2023 - 28 martie 2023 este de 19 794,84 lei, totalizând 27 015,57 lei.

15. Cu privire la cheltuielile de judecată, instanța de apel a reținut că BC „Victoriabank” SA a achitat taxa de stat în sumă de 10 894,13 lei la depunerea cererii de chemare în judecată, 593,84 lei la depunerea cererii de concretizare și 8 615,97 lei la depunerea cererii de apel, totalizând 20 103,94 lei, sumă ce urmează a fi încasată de la SRL „Mega Hotel”.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

16. La 23 septembrie 2024, SRL „Mega Hotel”, reprezentat de avocatul Adrian Crețu, a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 4 iunie 2024, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei atacate și menținerea hotărârii Judecătoriei Bălți, sediul Central din 13 aprilie 2023, prin care acțiunea BC „Victoriabank” SA” a fost respinsă ca neîntemeiată.

17. Acesta a susținut că concluzia instanței de apel potrivit căreia BC „Victoriabank” SA a suportat un prejudiciu în mărimea chargeback-ului este lipsită de temei probatoriu. Instanța de apel nu a apreciat niciun act care să dovedească în mod indubitabil transferul sumei de 355 917,12 lei către cei care au declarat tranzacțiile MO/TO drept frauduloase, astfel că suma pretinsului prejudiciu nu a fost dovedită prin probe veridice și pertinente, contrar art. 239 CPC.

18. A invocat că aplicarea art. 776 Cod civil, deși lasă o interpretare vastă cu privire la nașterea obligațiilor, nu poate conduce la angajarea răspunderii în absența cunoașterii provenienței, mărimii și beneficiarului prejudiciului, acesta din urmă constituind un element obligatoriu al răspunderii contractuale, a cărei mărime nu a fost prestabilită de părți.

19. Recurentul a arătat că coroborarea art. 858 alin. (1) și (2), 774 alin. (1) și 775 alin. (1) Cod civil este forțată în speță, deoarece nu se cunoaște temeiul nașterii obligației de încasare a sumei din contul recurentului, contractul prevăzând anumite obligații fără a stabili sancțiuni concrete pentru neîndeplinirea lor. Simplul fapt al neprezentării actelor solicitate de reclamant nu atrage în mod necondiționat răspunderea contractuală.

20. A susținut că art. 776 Cod civil condiționează nașterea obligației de producerea faptului susceptibil în condițiile legii, or declararea ca nevalabilă sau frauduloasă a operațiunii trebuia să aibă la bază un acord al părților, o hotărâre judecătorească sau să întrunească condițiile pct. 5.1 din contract. În speță, operațiunea de chargeback a fost efectuată în baza unei pretinse anulări a tranzacției, fără a se cunoaște solicitantul, astfel că instanța de apel a constatat în mod iluzoriu caracterul cert, lichid și exigibil al datoriei.

21. Acesta a criticat și aplicarea art. 992 alin. (1) Cod civil, considerând-o irelevantă speței, întrucât răspunderea SRL „Mega Hotel” este condiționată de alte evenimente care au dus la cauzarea prejudiciului, evenimente ce nu au fost stabilite, fără a se cunoaște destinatarul final al operațiunii de chargeback.

22. Recurentul a mai invocat că instanța de apel nu a motivat divergențele sale față de instanța de fond și nu și-a expus poziția cu privire la hotărârea verificată, pentru a infirma concluziile acesteia, ceea ce contravine dreptului la un proces echitabil garantat de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. De asemenea, a arătat că principiul bunei-credințe prevăzut de art. 775 Cod civil este prezumat, iar cel care îl invocă este obligat să probeze reaua-credință, or buna-credință nu se prezumă prin simpla depunere a cererii de chemare în judecată.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

23. Art. 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

24. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

25. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

26. Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat”.

27. Art. 440 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

28. Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs reține că dispozitivul deciziei instanței de apel a fost pronunțat la 4 iunie 2024.

29. Din materialele cauzei rezultă că decizia motivată a instanței de apel a fost comunicată participanților la proces la data de 22 iulie 2024 (f.d. 169218). Prin urmare, recursul declarat la 23 septembrie 2024 este considerat a fi depus în termen.

30. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) lit. a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă.

31. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

32. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

33. Completul Curții Supreme de Justiție notează, că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

34. Or, dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

35. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

36. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție aderă la argumentele dezvoltate de Curtea de Apel Bălți, întrucât acestea sunt fondate pe o interpretare corectă a normelor de drept material și procedural incidente cauzei, precum și pe o analiză riguroasă a circumstanțelor dovedite prin probatoriul administrat.

37. Completul de judecată aderă la concluziile instanței de apel, care a examinat raportul juridic dintre părți prin prisma contractului încheiat la 10 martie 2020 și a condițiilor acceptate de SRL „Mega Hotel” pentru efectuarea operațiunilor MO/TO. Instanța de apel a reținut, în mod coerent, că recurentul și-a asumat obligația de a solicita, păstra și prezenta băncii documentele aferente tranzacțiilor efectuate în lipsa fizică a cardului și a deținătorului acestuia, iar neexecutarea acestei obligații a împiedicat verificarea identității titularilor de card și confirmarea operațiunilor contestate.

38. Critica recurentului privind lipsa probării prejudiciului nu justifică îndepărtarea de la concluziile instanței de apel. Aceasta a constatat că tranzacțiile din 28 octombrie 2021, 1 noiembrie 2021, 10 noiembrie 2021 și 15 noiembrie 2021 au fost declarate frauduloase în procedura de chargeback, iar banca a suportat consecințele restituirii sumelor aferente. În acest context, instanța de apel a apreciat ca fiind suficiente probele prezentate de reclamant, inclusiv în raport cu obligația contractuală încălcată de comerciant și cu legătura dintre neprezentarea actelor solicitate și imposibilitatea confirmării tranzacțiilor.

39. Argumentele din recurs referitoare la lipsa unei sancțiuni contractuale exprese, la caracterul pretins incert al datoriei și la nemotivarea divergențelor față de prima instanță au primit un răspuns suficient în decizia recurată. Instanța de apel a indicat motivele pentru care a considerat eronată soluția primei instanțe, a explicat temeiul obligației de restituire și a justificat atât suma principală, cât și dobânda de întârziere și cheltuielile de judecată. Recursul exprimă, în esență, dezacordul SRL „Mega Hotel” cu aprecierea dată de instanța de apel obligațiilor contractuale asumate și efectelor neexecutării acestora..

40. În aceste condiții, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că instanța de apel a verificat complet raportul juridic dedus judecării, a stabilit corect circumstanțele relevante ale cauzei și a dat o calificare juridică adecvată pretențiilor formulate.

41. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de SRL „Mega Hotel”, reprezentat de avocatul Adrian Crețu, ca fiind vădit neîntemeiat, prin urmare inadmisibil.

42. Din aceste motive, în conformitate cu art. art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, alin. (1), lit. f), 440, alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Mega Hotel”, reprezentat de avocatul Adrian Crețu.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Diana Stănilă

Judecători

Ana Cucerescu

Gheorghe Stratulat